

தியாக தீபம்

Memories of

Mr Kandiah

Thiyagarajah

அளவெட்டி
அமரர் கந்தையா தியாகராஜா

நினைவு மலர்

சமர்ப்பணம்

எங்களின் உயிரில் கலந்து
உடலால் பிரிந்து
மண்ணிலகு விட்டு
விண்ணிலகு சேர்ந்த
எங்களின் குடும்பத் தலைவருக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

2014 யூன் 21ம் திகதி சனிக்கிழமை
லண்டன் - ஈஸ்ற்காம் முருகன் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற
ஆத்மசாந்தி நிகழ்வின்போது வெளியிடப்பட்டது

அமரர் திரு கந்தையா தியாகராஜா அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

காலம்சென்ற திரு தியாகராஜா அவர்கள் 23 மார்கழி 1939இல் மலேசியாவில் திரு நல்லதம்பி கந்தையா - நாகம்மா தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தார். இவரின் உடன்பிறப்புக்களாய் அண்ணன் துரைராஜா, தம்பிகள் சந்தரலிங்கம், சிவலிங்கம், தங்கை புனிதவதி ஆகியோரைக் கொண்ட மகிழ்ச்சியான குடும்பம்.

ஆரம்பக் கல்வியை அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரியிலும் பின் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியிலும் கற்றுத் தேறினார். மகாஜனக் கல்லூரியில் கற்கும் வேளையில் கல்வியில் மாத்திரமல்லாமல் விளையாட்டுக்களிலும் சிறந்த மாணவனாக விழங்கினார். 1955இல் முதன்முறையாக யாழ்ப்பாண மாவட்டச் சாம்பியன்களான மகாஜனாவின் இரண்டாவது பிரிவு உதைபந்தாட்டக் குழுவின் சிறந்த வீரர்களில் ஒருவர். 1956ம் ஆண்டு இரண்டாம் பிரிவின் கப்டனாகவும் 1959இல் முதலாம்பிரிவின் கப்டனாகவும் சிறப்புப் பெற்றார்.

ஆரம்பத்தில் கொழும்பிலும் பின்னர் சவுதிஅரேபியாவிலும் கணக்காளராகப் பணியாற்றியவர் இறுதிக் காலத்தில் லண்டனில் பணிபுரிந்தார். 1970இல் அளவெட்டியைச் சேர்ந்த சினத்துரை - தங்கம்மா தம்பதிகளின் கனி வுட புதல்வி விக்னேஸ்வரியை வாழ்க்கைத் துணையாக்கினார். இவர்களின் இனிய இல்லற வாழ்க்கையின் பயனாக மயூரன், சங்கீதா, துவாரகா ஆகிய மக்களுக்கு தந்தையானார்.

லண்டனில் மனைவி, பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் என மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்த திரு தியாகராஜா அவர்களை இறைவன் 2014ம் ஆண்டு மே மாதம் 14ம் திகதி, அவரது எழுபத்திரண்டாவது வயதில் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டான்.

அவர் எப்போதும் எங்களுடனேயே வாழ்கின்றார் என்ற நினைவுடன், அவர்தம் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி!

ஓம் சாந்தி!

ஓம் சாந்தி!

மனைவி புலம்பல்

எங்கே சென்றீர்கள் என்னை விட்டு
இணையாய் இருந்தென்னை அன்பாய்ப் பார்த்தீரே
நல்லதொரு கணவராய்
பாசமிகு தந்தையாய் வாழ்ந்தீரே
துணையாய் எல்லோரிடமும்
அன்புடன் நன்றாய்ப் பழகினீரே
மீண்டும் இனி உங்களை எங்கே காண்பேன்?

- மனைவி விக்னேஸ்வரி

பிள்ளைகள் புலம்பல்

அன்பான அப்பாவே!

ஆருயிர்த் தெய்வமே!

பாசத்தின் பிறப்பிடமாக இருந்தீர்கள்

இனி உங்களை காண்பது எப்போது?

இதற்காகவா இன்ப வாழ்வு அளித்தீர்கள்.

நாம் முன்னேறப் பாடுபட்டீர்கள்.

பிறப்பும் இறப்பும் உண்மையென்றாலும்

உங்களின் பிரிவை இறுதிவரை

எம்மால் மறக்க முடியாது அப்பா

நீங்கள் இறைவனடி சேரவேண்டும் என்று

இறைஞ்சுகின்றோம் எம் பெருமானை!

பிள்ளைகள்

மயூரன் தியாகராஜா
சங்கீதா அரவிந்தன்
துவாரகா ஆதவன்

எங்களின் இனிய சித்தப்பாவிற்கு.....

எம் தந்தைக்கு அருமைத் தம்பியாய் பிறந்த
தியாகு என்றழைக்கும் தியாசித்தப்பாவே!

தந்தை எம்மைத் தவிக்கவிட்டுச் சென்றபோதும்
தந்தைக்குத் தந்தையாய்,
எம்மைக் காப்பீர் என்றெண்ண,
காலன் உம்மையும் காவு கொண்டானே?

உங்கள் அன்புள்ளமும்
உதவும் கரங்களும்
எம்நெஞ்சில் என்றும்
நீங்கமாட்டா!

உங்களின் ஆத்ம சாந்திக்குப் பிரார்த்திக்கும்

ஜெனன்
விஜி

சகோதரி புலம்பல்.....

ஆசைக்கும் பாசத்திற்கும் அன்புக்கும்
உதாரணமான அண்ணாவே! என்ன சொல்லி ஆறுவேன்,
உங்கள் பிரிவைத் தாங்காத
இந்தத் தங்கை புலம்புகிறேன்

இளமைக் காலத்தில் நீங்கள் செய்த குறும்புகளை
மறப்பேனா? அல்லது மகாஜனக் கல்லூரியில் சிறந்த
உதைபந்தாட்ட நாயகனாக விழங்கியதை மறப்பேனா?

எனக்கு இன்னல் நேர்ந்த போதெல்லாம்
ஆறுதல் வார்த்தை கூறி, அன்புக்கரம் நீட்டி
அரவணைத்தீர்களே, இனி யார் வருவார்கள்
தியா அண்ணை.

தங்கச்சி, தங்கச்சி என்று அன்பாக என்னைக் கூப்பிட்ட
அண்ணாவே, உம்மை இறைவன் என்னிடம் இருந்து
பிரித்தாலும், நீங்கள் காட்டிய பாசத்தையும் அன்பையும்
என்நினைவில் நிறுத்தி வாழ வழிவகுக்க
எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

- அன்புத் தங்கை புனிதம்

அணையாத தீபம் - எங்கள் அண்ணன்

முன்று அண்ணன்மாருக்குத் தம்பியாகப் பிறந்து, இன்று உங்கள் மூவரையும் இழந்து தனிமரமாக நிற்கின்றான் உங்கள் தம்பி சிவம். இது விதியின் பயனோ! யாரறிவர்?

அண்ணை, இந்த நேரத்தில் நீங்கள் மகாஜனக் கல்லூரியில் ஈட்டிய வெற்றிகளும் சாதனைகளும் என்மனதில் தோன்றி, உங்கள் வெற்றிச் சிறப்புக்களை நினைவுகூர்ந்து பெருமையடையச் செய்கின்றது. நீங்கள் மகாஜனக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றபோது, கல்வியில் மிகத்திறம்பட தேர்ச்சியடைந்தது மட்டுமன்றி, கல்லூரியின் கால்பந்தாட்டக் குழுவிருகத் தலைமைதாங்கி உங்கள் குழுவை வெற்றியடையச் செய்து கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்தீர்கள். இதன்மூலம் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுக் கொண்டீர்கள். இத்தகைய நிகழ்வுகளை நினைவு கூர்ந்து உங்களை நினைத்துப் பெருமைப்படுவேன். நீங்கள் அளவையூர் பெற்றெடுத்த தவப்புதல்வன் அல்லவா?

அண்ணை, காத்திகை மாதம் நீங்கள் சுகவீனமுற்று இருந்த போது நானும் எனது மகள் அம்பிகாவும் உங்களைப் பார்ப்பதற்கு வந்தபோது மலர்ந்த முகத்துடன் எங்களுடன் மிகவும் சரளமாக அளவளாவினீர்கள். பின்பு உங்கள் உடல் நிலை நலிவடைந்து வருவதைக் கேள்வியுற்று தொலைபேசியில் உங்களுடன் நலம் விசாரித்து, நான் புரட்டாதி மாதம் உங்களைப் பார்ப்பதற்கு வருவதாகக் கூறியபோது, 'சிவம், நீ சிரமப் படாதே, உனது சுகத்தைப் பார்த்துக் கொள்' என்று எனக்கு அறிவுரை கூறினீர்களே?, இப்போது அதனை நினைத்துப் பார்க்கும்போது, அதுவரை நான் இருக்கமாட்டேன், நீ வந்து ஏமாந்து போகாதே, என்பது போல் எனக்கு இப்போ தோன்றுகிறது.

தியாகண்ணை, மற்றைய இரு சகோதரரையும் இழந்தபோது, நான் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்ற மன உறுதியுடன் இருந்தேன். இப்போது உங்கள் பிரிவு என்னை மிகவும் வாட்டுகின்றது. நாங்கள் குஞ்சண்ணையை இழந்த போது, நீங்கள் மிகவும் கவலையில் இருந்தபோதும் எனக்கு எவ்வளவு ஆறுதல் கூறினீர்கள். இன்று உங்களையும் நான் இழந்து நிற்கின்றேன். எனக்கு ஆறுதல் கூற ஒரு அண்ணனும் இல்லையே. அண்ணை, நீங்கள் எப்போதும் என்னுடன் அன்புடனும் பாசத்தோடும் பழகினீர்கள். பேசினீர்கள். அந்த நாட்களை எண்ணி என் மனம் அமைதியடைகிறது.

‘தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி’ என்று கூறுவார்கள். அதற்கிணங்க உங்கள் மனைவி, அண்ணி சின்னா, கண்ணும் கருத்துமாக, அன்பும் கடமையும் ஒருங்குபட உங்களைக் கவனித்தமையை நாம் எல்லோரும் கண்ணாடு கண்டு ஆறுதலும் பெருமையும் அடைந்தோம். அத்துடன் நீங்கள் கல்வியில் மிகவும் திறம்பட விளங்கி உங்களை கற்பித்த குருவின் நிலையை உயர்த்தியுள்ளீர்கள்.

அண்ணை, நீங்கள் பெற்றோருக்கு அன்பு மகனாக, உங்கள் மனைவிக்கு அன்புத் துணைவனாக, பிள்ளைகளுக்கு பாசம்மிகு தந்தையாக இருந்ததுடன் சகோதர, சகோதரிக்கு உறுதுணையாக இருந்தமைக்கு ஒரு சம்பவத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது. ஆசையண்ணை என எங்கள் எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கும் எங்கள் மூத்த அண்ணர் லண்டனில் நோயுற்றபோது, அவர் உங்களை எந்நேரமும் தன்னுடன் இருக்கும்படி அழைத்த வண்ணம் இருந்தார். நீங்கள் சற்றும் சிரமம் பாராது, அவர் அருகில் இருந்து ஆறுதல் அளித்தீர்களென்று அண்ணி எப்பொழுதும் கூறுவார். இவ்வாறு சகல வழிகளிலும் நன்மைகள் செய்து, நிறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்துள்ளீர்கள்.

அண்ணை, எனக்கு அடுத்து ஒரு பிறவி இருக்குமானால், நான் உங்கள் தம்பியாக மீண்டும் பிறக்க வேண்டுமென்ற வாஞ்சையுடன் இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

உங்கள் நினைவு அஞ்சலியை வள்ளுவப் பெருந்தகையின் குறள் வரிகளுடன் நிறைவு செய்கின்றேன்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுறை
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”

அன்புடன்
தம்பி
சிவம்

கொடி மலர்கள்
அமரர் கந்தையா தியாகராஜா குடும்பம்

நல்லதம்பி கந்தையா + நாகம்மா				
துரைராஜா + சோதிமலர்	தியாகராஜா + விக்னேஸ்வரி	சுந்தரலிங்கம் + சிவகுமாரி	சிவலிங்கம் + விமலாதேவி	புனிதவதி + நவரத்தினம்
மயூரன் + வினோதினி	சங்கீதா + அரவிந்தன்	துவாரகா + ஆதவன்		
மிதுஷ்	கவிஷன் ஹர்ஷன்	அகத்தியா அகத்தியன்		

மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பில் மரணச் சடங்கில் ஆற்றிய இரங்கல் உரை

இலங்கையின் சிறந்த கல்லூரிகளில் ஒன்றான தெல்லிப்பளை—மகாஜனக் கல்லூரியின் புகழுக்குரிய ஒரு பழைய மாணவனைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகின்றேன். இன்னமும் சில நிமிடங்களில் அக்கினியுடன் சங்கமிக்க உள்ள பூதவுடலை எழுபத்திரண்டு ஆண்டுகள் தாங்கிநின்ற அமரர் கந்தையா தியாகராஜா அவர்கள்தான் அந்தப் புகழுக்குரியவர்.

மலேசியாவில் வாழ்ந்துவந்த அளவெட்டியைச் சேர்ந்த திரு நல்லதம்பி கந்தையா— நாகம்மா தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனாக 1939ம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருக்கு துரைராஜா என்ற அண்ணரும் சுந்தரலிங்கம், சிவலிங்கம் என்ற தம்பிகளும் புனிதவதி என்ற தங்கையும். இலங்கை வந்ததன் பின்னர் ஆரம்பத்தில் அளவெட்டி அருயோணதயக் கல்லூரியிலும் பின்னர் மகாஜனக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றனர்.

அமரர் தியாகராஜா அவர்கள் தனது கல்விக்காலத்தில் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினார். இதைவிட சிறந்த விளையாட்டு வீரராக திகழ்ந்தார். தனது அண்ணரைத் தொடர்ந்து விளையாட்டில் அக்கறை கொண்டவராக திகழ்ந்த இவர் உதைபந்தாட்டத்தில் கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடித்தந்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஐம்பதுகளில் மகாஜனா வளர்ச்சியுறத் தொடங்கிய காலம். இந்தக் காலத்தில் தொடங்கிய இவரினதும் சகோதரர்களினதும் காத்திரமான பங்களிப்பு மகாஜனாவின் சரித்திரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது.

அமரர் தியாகராஜா அவர்கள் 1955ம் ஆண்டு விளையாடிய கல்லூரியின் இரண்டாம் பிரிவு உதைபந்தாட்டக் குழுவே முதலாவது வெற்றிக்கிண்ணத்தை மகாஜனாவுக்குப் பெற்றுத் தந்தனர். இந்த வெற்றிதான் மகாஜனாவின் பிற்கால உதைபந்தாட்ட வெற்றிகளுக்கும் அதன் மூலமான சரித்திரத்துக்குமான பிள்ளையார்கழி என்றால் மிகையல்ல.

அமரர் தியாகராஜா அவர்கள் 1956இல் கல்லூரியின் இரண்டாம் பிரிவு (2nd XI) உதைபந்தாட்டக் குழுவின் கப்டனாகவும் 1959இல் முதலாம் பிரிவு (1st XI) உதைபந்தாட்டக் குழுவின் கப்டனாகவும் திகழ்ந்தார். இந்தக் குழுக்கள் சிறந்த குழுக்களாக விழங்கியது மாத்திரமல்லாமல் இவரும் சிறந்த வீரராக விழங்கினார். கல்லூரிக்கு அருகில் என்வீடு அமைந்த காரணத்தினால் எனது எட்டாவது வயதில் சுருள் முடியுடன் கூடிய கம்பீரமான தோற்றம் கொண்ட தியாகராஜா அவர்களை ஒரு கதாநாயகனாகவே தரிசித்த நினைவுகள் எனக்குள் உள்ளன.

இவரின் தம்பியார், சமீபத்தில் காலம்சென்ற சுந்தரலிங்கம் அவர்களும் மகாஜனாவின் கதாநாயகர்களில் ஒருவர். எமது கல்லூரி உருவாக்கிய சிறந்த நடிகர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். 1960ம் ஆண்டு கல்லூரி தனது பொன்விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக நடைபெற்ற பொன்விழா காணிவேல் நிகழ்ச்சியில் பல்வேறு கலைநிகழ்வுகள் தினந்தோறும் இடம்பெற்றன. ஆசிரியர் செல்லத்துரை எழுதி, இயக்கிய 'தியாகி யார்?' என்கின்ற சமூக நாடகத்தின் கதாநாயகர்களில் சுந்தரலிங்கம் குறிப்பிடத் தக்கவர். இந்த நாடகம் இரசிகர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் மீண்டும் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டது. அமரர் சுந்தரலிங்கம் 1968—75 காலப்பகுதியில் நானும்சேர்ந்து நடாத்திய அம்பனை கலைப்பெருமன்றத்தின் நாடகக்குழுவில் இணைந்து செயற்பட்டபோது அவருடனும் பழகும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது.

இவரின் கடைசித் தம்பியார் திரு சிவலிங்கம் அவர்களும் கல்லூரி சாரணர் குழுவின் தலைவர்களில் ஒருவராவார். இராணிச் சாரண விருதுபெற்ற இவர் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் யப்பானில் நடைபெற்ற உலக சாரண ஜம்போறியில் இலங்கையின் சார்பில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய மகாஜனாவின் மூன்று சாரணர்களில் ஒருவர்.

திரு தியாகராஜாவின் மனைவியும் அவரின் சகோதரர்களும் மகாஜனாவின் மாணவர்களே. இத்தகைய பெருமைக்குரிய அமரர் தியாகராஜாவிடமிருந்து உலகம் முழுவதும் பரவி வாழுகின்ற எமது மகாஜனச் சமூகத்தின் சார்பில் அஞ்சலியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

நன்றி

(மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பாக முன்னாள் தலைவர் திரு நாக. சிறிகெங்காதரன் ஆற்றிய உரையின் தொகுப்பு)

விநாயகர் வணக்கம்

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றும் தா

திருவாசகம்

பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியே னுடைய
ஊனினை யுருக்கி யுள்ளொளி பெருக்கி
யுலப்பிலா வானந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்முெந் தருளுவ தினியே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஒன்றே ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
தில்லை சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

தேவாரம்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண்பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துட் சித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காகத்
தெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா-விளம்பே

திருப்புக்ம்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள்வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம்
மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புரிய வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமைந்த பெருமாளே

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்தாள் வாழ்க!
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
 ஏகன் அநேகன் இறைவ அடிவாழ்க! 5

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
 கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க! 10

ஈச அடிபோற்றி! எந்தை அடிபோற்றி!
 தேச னடிபோற்றி! சிவன்சே வடிபோற்றி!
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி!
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி!
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி! 15

ஆராத இன்பம் அருளு மலை போற்றி!
சிவன் அவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
ஆவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20

கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து(ம்) மண்ணிறைந்து(ம்) மிக்காய் விளங்குஒளியாய்
எண்ணு இறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன் 25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுஉற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்துஅகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துஉலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய்ச் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்புஅறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள்ஓ ரைந்துஉடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி
புறம்தோல்போர்த்து எங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலம்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்க்கு 60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சம்கெடப் 65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆராஅமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளதது ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கினன் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருககு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்துஎன்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வாய்

80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று

85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி! பல சொன்னோம்.

19.05.2014-ம் திகதி சிவபதம் எய்திய எமது குடும்பத் தலைவராகிய

அமரர் கந்தையா தியாகராஜா

அவர்களது இறுதிக் கிரியைகளிலும்,

ஆலமரமாய் விழுதுவிட்ட எமது குடும்ப நிழலை இழந்து நிற்கையில்

எமது துன்பத்தில் பங்கு கொண்டு நேரிலும்

வெளிநாடுகளில் இருந்து தொலைபேசி மூலமும்

ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி,

உதவிகள் பலபுரிந்து,

மரணச்சடங்கில் உரையாற்றியும்

எமது சோகத்தைப் போக்கிய

அன்பு உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள்

அனைவருக்கும் எங்களது

உளமார்ந்த நன்றியைத்

தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மனைவி, பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரக்குழந்தைகள்.

21 யூன் 2014

